

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. Варна, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Петя Ив. Петрова
Росица Сл. Станчева

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно гражданско дело № 20223000500398 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, чрез процесуалния ѝ представител държавен инспектор М.Д. против решение № 260006/25.03.2022г., поправено по реда на чл.247 ГПК с решение № 260012/12.07.2022г. на ОС – Разград, постановени по гр.д. № 68/2018г. и с което са отхвърлени предявените от КПКОНПИ против Н. А. А., ЕГН ***** и Р. С. Х., ЕГН ***** искове с правно основание чл.153 вр. §5, ал.2 ЗПКОНПИ за отнемане на подробно описано в решението имущество на обща стойност 207 530.60 лева.

Наведените в жалбата оплаквания са за неправилност на така обжалваното решение като постановено в противоречие с материалния закон. Излагат се подробни аргументи защо получените през поверявания период парични средства с неустановен произход съставляват част от имуществото на ответниците и защо, макар и неналични към момента на предявяване на иска на отнемане подлежи тяхната парична равностойност. Оспорват се и изводите, че не е доказано претендираната за отнемане двуетажна жилищна сграда в с.Ясеновец, ул., „Първи май“ № 9 да е построена в рамките на проверявания период. Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на съдебния акт и уважаване на предявените искове, ведно с присъждане на разноски за двете инстанции.

В с.з., чрез процесуален представител жалбата се поддържа.

В срока по чл.263 ГПК въззиваемите Н. А. А. и Р. С. Х. са депозирали писмен отговор, с който оспорват жалбата като неоснователна. По същество, чрез процесуалния си представител пледират за потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно.

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

ОС - Разград се е произнесъл по предявени иски с правно основание чл.153 ЗПКОНПИ вр. § 5 ал.2 ДР на ЗПКОНПИ.

В подаденото въз основа на Решение № 139/14.03.2018г. на КПКОНПИ мотивирано искане до съда са изложени твърдения, че по повод уведомление на Районна прокуратура – Разград с вх. № УВ-2349/25.11.2015г. за издадено постановление за привличане на обвиняем по ДП № 3М-В-306/2014 г., по описа на ОД на МВР – Разград на лицето Н. А. А., ЕГН ***** за извършено престъпление по чл. 255, ал.1, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, по чл. 212, ал. 1 НК и по чл. 313, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, с Протокол № ТД04ВА/УВ-21275/03.12.2015г. Комисията е образувала проверка, обхващаща периода 03.12.2005г. – 03.12.2015г. Твърди се, че в хода на същата е установено придобиването на имущество от поверяваното лице и от съжителстващата на семейни начала с него Р. С. Х., несъответно на реализирания от тях доход, като несъответствието е значително по см. на чл.21, ал.2 вр. §1, т.7 ДР на ЗОПДНПИ /отм./ и за придобиването на което не е установен законен източник. Наведени са фактически твърдения относно извършените от ответниците придобивни и разпоредителни сделки, проследено е движението на банковите им сметки, данъчна и осигурителна информация, задгранични пътувания. Наведени са подробни твърдения за кои от придобиванията, съответно вноски и получени суми се приема, че е налице признат законен доход, респ. трансформация на имущество. Въз основа на направения в искането икономически анализ относно придобитото имущество, признати доходи, обичайни и извънредни разходи се твърди, че несъответствието между нетния доход и придобитото имущество за целия проверяван период е в размер на 282 810.57 лева и съставлява основание за отнемане на незаконно придобитото от проверяваните лица имущество. С оглед на тези твърдения и допуснато изменение по реда на чл.214 ГПК е отправено искането за отнемане в полза на Държавата на имущество, както следва:

На основание чл.63, ал.2, т.1 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Н. А. А., ЕГН *****:

- 1/2 ид. ч. от недвижим имот, находящ се в с. Ясеновец, ул. „Първи май“ № 9, община Разград, област Разград и представляващ 37 кв.м. общинска земя, включени по регулация към собствен на проверяваните лица имот I-643, в квартал 39 и закупени по договор № 143/18.04.2008г. от Община Разград за сумата от 115 лева /57.50 лева за процесната 1/2 ид.ч./;

-1/2 ид.ч. от двуетажна жилищна сграда , придобита по приращение като построена в собствен на проверяваните лица недвижим имот - УПИ I-643

в с.Ясеновец, ул. „Първи май“ № 9, община Разград, област Разград;

-Сумата в размер на 68.22 лева, представляваща внесени парични средства от Н. А. А. по разплащателна сметка с IBAN BG07 PRCB 9230 1019 8179 16 в лева;

-Сумата в размер на 50 лева, представляваща внесени парични средства от трети лица по Разплащателна сметка с IBAN BG07 PRCB 9230 1019 8179 16 в лева, открита на 13.11.2008г. и закрыта на 11.06.2015г., с титуляр Н. А. А.;

-Сумата в размер на 16.48 евро, с легова равностойност в размер на 32.23 лв., представляваща начислени лихви върху суми, внесени от проверяваното лице по депозитна сметка в евро с IBAN BG52 PRCB 9230 2419 8179 12, открита на 22.10.2007г. и закрыта на 12.06.2013г., с титуляр Н. А. А.;

-Сумата в размер на 88 851.77 лева, представляваща непреобразувана част от получени преводи от трети лица от чужбина чрез системата за бързи разплащания „Уестърн Юниън“ и „Мъни Грам Пеймънт Системс“ с получател Н. А. А.;

На основание чл.63, ал.2, т.5 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Р. С. Х., ЕГН *****:

- 1/2 ид. ч. от недвижим имот, находящ се в с.Ясеновец, ул. „Първи май“ № 9, община Разград, област Разград и представляващ 37кв.м. общинска земя, включени по регулация към собствен на проверяваните лица имот I-643, в квартал 39 и закупени по договор № 143/18.04.2008г. от Община Разград за сумата от 115 лева /57.50 лева за процесната 1/2 ид.ч./;

-1/2 ид.ч. от двуетажна жилищна сграда, придобита по приращение като построена в собствен на проверяваните лица недвижим имот - УПИ I-643 в с.Ясеновец, ул. „Първи май“ № 9, община Разград, област Разград;

- 6/10 ид. ч. от недвижим имот, находящ се в с.Ясеновец, ул. „Трети март“ № 38, община Разград, област Разград: ДВОРНО МЯСТО, цялото с площ от 677 кв. м., съставляващо имот с планоснимачен № 704, за което е отреден парцел V-704 от квартал 45, заедно с 6/10 ид. ч. от построените в това дворно място сгради: жилищна сграда със застроена площ от 60 кв. м., лятна кухня с баня със застроена площ от 10 кв. м. и второстепенна сграда със застроена площ от 110 кв. м., придобит от Р. С. Х. съгласно Нотариален акт № 75, том 3, рег. № 2837, дело № 353 от 04.09.2013 г. /Акт № 5, том 19, дело № 3605 от 04.09.2013 г. на СВ – Разград/ за сумата от 4 000 лв.

- Лек автомобил, марка „Опел“, модел „Вектра“, рег. № PP 3303 AT, дата на първа регистрация: 25.02.2005 г., рама № WOL0ZCF6851063686, двигател – без номер, придобит от Р. С. Х. с договор от 01.07.2011г.

-Сумата в размер на 1 938.46 евро, с легова равностойност в размер на 3 791.30 лв., представляваща изтеглени парични средства от влогова сметка в евро с IBAN BG23 PRCB 9230 4414 6856 11, открита на 19.01.2007 г. и

закрита на 09.01.2013 г., с титуляр Р. С. Х.;

-Сумата в размер на 5.63 евро, с левова равностойност в размер на 11.01 лв., представляваща начислени лихви върху суми, внесени по влогова сметка в евро с IBAN BG23 PCRB 9230 4414 6856 11, открита на 19.01.2007г. и закрыта на 09.01.2013г., с титуляр Р. С. Х.;

-Сумата в размер на 10 лева, представляваща внесени парични средства от Р. С. Х. от разплащателна сметка в лева с IBAN BG79 PRCB 9230 1014 6856 11, открита на 22.10.2007г. и закрыта на 31.08.2012г. с титуляр Р. С. Х.;

-Сумата в размер на 115 лева, представляваща внесени парични средства от трети лица по разплащателна сметка в лева с IBAN BG79 PRCB 9230 1014 6856 11, открита на 22.10.2007г. и закрыта на 31.08.2012г. с титуляр Р. С. Х.;

-Сумата в размер на 307.20 евро, с левова равностойност в размер на 601.16 лв., представляваща внесени парични средства от трети лица, постъпили по банкова сметка в евро с IBAN BG71 UNCR 7000 1520 0636 76, открита на 11.04.2011г., закрыта на 07.04.2014г., с титуляр Р. С. Х.;

-Сумата в размер на 97.58 лева, представляваща внесени парични средства от Р. С. Х. по разплащателна сметка в лева с IBAN BG44 CECB 9790 1080 9089 00, открита на 12.10.2010г. и закрыта на 15.01.2015г. с титуляр Р. С. Х.;

-Сумата в размер на 187.36 лева, представляваща внесени парични средства от Р. С. Х. по разплащателна сметка с IBAN BG17 CECB 9790 1080 9089 01, открита на 12.06.2014г. и активна към датата на извлечението, с титуляр Р. С. Х.;

На основание чл.72 във вр. с чл.63, ал.2, т.1 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Н. А. А., ЕГН *****:

- Сумата в размер на 4 000 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на лек автомобил марка „БМВ“, модел „320И“ с рег. № PP 0600 AM, рама № WBACB11080FC60509, двигател с № 206S235390470, придобит по договор от 15.07.2007г. и отчужден с договор за покупко-продажба от 11.05.2010г.;

На основание чл.72 във вр. с чл.63, ал.2, т.5 във вр. с чл. 62 от ЗОПДНПИ /отм./ от Р. С. Х., ЕГН *****:

- Сумата в размер на 3 000 лева, представляваща пазарната стойност на лек автомобил, марка „Фолксваген“, модел „Поло“, рег. № PP 2930 AT, рама № WVWZZZ6NZ6NZW4194277, двигател № АЕФ221630, придобит по договор от 12.02.2010г., отчужден с договор за покупко-продажба от 30.03.2016 г.;

- Сумата в размер на 6 500 лева, представляваща пазарната стойност на лек автомобил, марка „Мерцедес“, модел „Е 290 ТД“, рег. № PP 2930 AT, рама № WDB2100171D389039, придобит с договор от 10.06.2011г. и

отчужден с договор за покупко-продажба от 23.04.2015г.;

- **Сумата в размер на 6 500 лева**, представляваща пазарната стойност на лек автомобил, марка „Пежо“, модел „407“, рег. № РР 6781 ВА, рама № VF36DRHRH21027536, двигател № FMBA3M53460, придобит от Р. С. Х. с договор за замяна от 07.07.2015г. на автомобил марка „Форд“, модел „Мондео“, рег. № РР 6950 АТ и отчужден на 01.11.2015г.

В срока по чл.131 ГПК исковите са оспорени с доводи за недопустимост, неоснователност, необоснованост и недоказаност на искането за отнемане. Признава се, че Н. А. А. е получила доходите описани в присъда № 36/07.07.2016г. по НОХД № 153/2016г. на ОС – Разград, но оспорват твърденията на Комисията за незаконен произход на същите като сочат, че средствата са придобити от дарения, не са незаконен доход, както и че не е налице тъждество между незаконно придобити и недекларирани доходи. Оспорват икономическия анализ на КПКОНПИ и крайния извод по него за наличието на значително несъответствие. Твърдят, че сключените от тях договори за покупко-продажба относно придобитите недвижими имоти прикриват дарения, извършени от праводателите им – техни роднини, поради което сумите за придобиването следва изцяло да се изключат от разходната част. Наведени са и твърдения, че считано от края на 2010г. по-голямата им дъщеря живее в отделно домакинство, което следва бъде отчетено при определяне броя на членовете на семейството и следващият се разход за неговата издръжка.

По съществуто на спора, въз основа на наведените в жалбата оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и приложимия закон, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От ангажираните по делото писмени доказателства е видно, че по повод постъпило уведомление от Районна прокуратура - Разград с вх. № УВ-2349/25.11.2015г. за привличане на Н. А. А. като обвиняема за престъпление по чл.255, ал.1, т.1 НК /„избягване на заплащане на данъчни задължения в големи размери, чрез неподаване на декларация“/, с Протокол № ТД04ВА/УВ-21275/03.12.2015г. Комисията е образувала проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на същата.

С присъда № 36/07.07.2016 г., постановена по НОХД № 153/2016 г. на ОС – Разград Н. А. е призната за виновна в това, че през периода от 01.01.2009г. до 30.04.2015г. в град Разград, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на данъчно задължено местно физическо лице по силата на чл.6 от ЗДДФЛ, е избегнала установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери, а именно 10 384,33 лв., като в срока по чл.53, ал.1 от ЗДДФЛ не е подала годишни данъчни декларации за придобити от нея доходи на обща стойност 107 400,26 лв., изискуеми по чл.50, ал.1, т.1, пр.1 от ЗДДФЛ, за което престъпление ѝ е наложено наказание.

В хода на проверката по ЗОПДНПИ /отм./ е извършено обследване на имущественото състояние за периода 03.12.2005г. – 03.12.2015г. /придобито имущество, получени парични средства, банкова и осигурителна информация, направени разходи/, както на проверяваната, така и спрямо въззиваемия Р. С. Х. като лице по чл.63, ал.2, предл.второ ЗОПДНПИ/отм./.

Фактът относно наличието на съвместно съжителство между Н. А. и Р. Х. през проверявания период не е спорен. От съжителството си същите имат две деца – дъщери, родени през 1994г. и 2000г., по отношение на които не е установено и не са наведени твърдения за придобиване на имущество.

С решение № 139/14.03.2018г. Комисията е образувала производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, като след изпълнение на процедурата по чл.57 и сл. от ЗОПДНПИ /отм./ е взето и решението за предявяване на настоящите искове.

Производството пред Комисията е приключило, съответно исковите претенции са предявени при действието на новия ЗПКОНПИ /обн.ДВ бр.7/2018г./, като на основание §5, ал.2 ЗПКОНПИ, в редакция обн. в ДВ бр.1/2019г., приложим е реда на този закон.

Престъпленията, по повод на които е образувана проверката попадат в обхвата на чл.108, ал.1, т.10 от ЗПКОНПИ. Периодът на проверката е 03.12.2005г. – 03.12.2015г., съответен на предвидения 10-годишния период по см. на чл.112, ал.3 ЗПКОНПИ.

Материална предпоставка за възникване на притезанието на Държавата за отнемане на незаконно придобито имущество е наличието на значително несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ между имуществото на проверяваните лица и техния нетен доход, надвишаващо 150 000 лв. за целия проверяван период.

Изхождайки от разпоредбата на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, за да се направи извод дали е налице такова несъответствие, следва да се извърши съпоставка между имуществото на проверявания и на лицата по чл.142, ал.2 от ЗПКОНПИ и нетния доход на същите, при отчитане дадените легални дефиниции на понятията "имущество" и "нетни доходи" с разпоредбите на §1, т.4 и §1, т.8 вр. §1, т.2 и т.9 от същия закон.

Към настоящия момент по въпросите относно това представляват ли "имущество" по см. на §1, т.4 от ЗР на ЗПКОНПИ и участват ли в определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на §1, т.3 от с.з., получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период, както и по въпроса подлежи ли на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за

придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество, е образувано и все още висящо т.д. № 4/2021г. на ОСГК на ВКС. Тези въпроси са изцяло относими и към настоящия казус, доколкото не е налице спор, а в тази връзка е и установеното от заключението на СИЕ от 31.05.2021г., че претендираните за отнемане като част от имуществото парични средства – лично извършени вноски и получените от трети лица и непреобразувани в друго имущество чрез системи за бързо разплащане суми, не са налични в патримониума на въззиваемите към края на проверявания период и към датата на предявяване на искането, с изключение на сумата от 6.74 лева, налична към 03.12.2015г. по сметка в „Централна кооперативна банка“ АД IBAN № BG17 CECB 9790 1080 9089 01 с титуляр Р. С. Х..

Предвид на това и липсата на разрешаването им към настоящия момент със задължителен за съдилищата акт, настоящият състав намира, че следва да съобрази по-новата и преобладаваща съдебна практика на касационната инстанция, вкл. постановена по решения на АпС – Варна в обратния смисъл, с някои уточнения, изложени по-долу.

Съгласно дадените разрешения в тази практика /напр. Решение № 97/18.05.18г. по гр. д. № 3224/17г., IV ГО, Решение № 191/15.02.21г. по гр. д. № 4768/19г., Решение № 147/16.09.19г., по гр.д. № 1998/18г., Решение № 263/18.12.20г. по гр. д. № 1293/20г. и др./, относими и към съответните разпоредби на ЗПКОНПИ, предмет на отнемане може да бъде само незаконно придобито имущество, налично в патримониума на проверяваното лице и лицата, посочени в чл.142, ал.2, чл.145, ал.2 и чл.146 ЗПКОНПИ, както и незаконно придобитото имущество, с което проверяваното лице се е разпоредило по непротивопоставим на държавата начин /чл.143, чл.144 и чл.145, ал.1 ЗПКОНПИ/. В тези случаи на разпореждане имуществото се отнема от лицата-приобретатели. Или основният принцип на закона е, че на отнемане подлежи само налично имущество. А само в случаите на чл.142, ал.1 ЗПКОНПИ /когато не е възможно да се отнеме обособено имущество по чл.141/ и на чл.151 ЗПКОНПИ /когато с имуществото е извършена възмездна разпоредителна сделка, противопоставима на държавата, стига да не е установена трансформация в друго имущество или когато имуществото липсва по причина, която може да се вмени във вина на ответника/ се отнема неговата парична равностойност. Преминалите през патримониума, в т.ч. и по банкови сметки на проверяваното лице и свързаните лица парични средства, които не са налични в края на проверявания период не съставляват имущество. Ето защо паричните средства, които са получени и са изразходвани, без да е установена трансформацията им в реални активи или да се намират по сметка на проверяваното лице не попадат в предметния обхват на чл.141 и чл.142, ал.2 ЗПКОНПИ и не подлежат на отнемане. Същите следва да се разглеждат единствено като доход, който може да бъде отнеман само на основание чл.53 НК. Внесените по банковите сметки на проверяваното лице и свързаните лица суми са част от имуществото,

доколкото съставляват вземане спрямо банката. С изтеглянето им вземането към банката се погасява и престава да бъде част от актива на имуществото. Изтеглените суми също престават да бъдат част от имуществото ако са потребени, т.е. неналични в края на проверявания период и също не могат да бъдат предмет на отнемане.

В тежест на ищеца е да докаже какво имущество притежава проверявания и свързаните с него лица. За ответниците не съществува задължение да доказват, че изтеглените суми или наредени плащания са вложени в придобиването на друго имущество или погасяване на задължения.

По отношение на неналичните парични средства не може да намери приложение разпоредбата на чл.151 ЗПКОНПИ, т.е. да се иска тяхната равностойност, тъй като парите не могат да бъдат заместени от самите себе си. Нормата е относима само към оценени в пари блага по см. на §1, т.4 ДР на ЗПКОНПИ. Парите могат да бъдат предмет на отнемане в качеството им на родово определени вещи, т.е. само когато са налични, поради което и само в тази хипотеза ще участват във формирането на имуществото и определянето на неговата стойност.

Цитираната по-горе съдебна практика относно подлежащото на отнемане имущество приема, че за да бъде направен извод дали е налице значително несъответствие по см. на §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ на първо място следва да се установи превишение между притежаваното от проверявания и свързаните с него лица имущество в края на периода спрямо имуществото, притежавано в началото на проверявания период. Ако същото е над 150 000 лева, то при отчитане и на направените обичайни и извънредни разходи за целия проверяван период може да се направи предположение, че наличното имущество в края на периода е незаконно придобито. Към наличното имущество, освен имуществото на проверявания и свързаните с него лица, следва да се включи и имуществото, с което същите са се разпоредили по непротивопоставим на държавата начин, тъй като то също подлежи на отнемане.

Съдът приема, че за извеждане на извод за наличие на превишение на имуществото в края на периода спрямо притежаваното в началото следва да бъде съобразено и придобитото в рамките на проверявания период, по отношение на което е приложима разпоредбата на чл.151 ЗПКОНПИ. Законодателят не е ограничил към кой момент следва да е настъпила липсата или отчуждаването на имуществото, чиято равностойност може да бъде претендирана от Комисията, което налага извод, че макар и неналично в края на проверявания период в патримониума на проверяваното лице, придобитото от него следва да бъде включено като част от имуществото, участващо в преценката по §1, т.3 ЗПКОНПИ.

Наред с това, изхождайки от същността на гражданската конфискация - отнемане на незаконно придобито имущество, т.е. имущество придобито със средства, за които няма установен законен източник, следва, че релевантно е

само възмездно придобитото срещу насрещна парична престация, при съобразяване и последваща трансформация на такова имущество.

Възприетото в коментираната съдебна практика, че като първа стъпка при формиране на извода за наличието на несъответствие е изследването на въпроса дали е налице превишение на придобитото имущество, налично в края на периода спрямо имуществото, притежавано в началото на периода в размер на 150 000 лева също се споделя от настоящия съдебен състав. Само ако придобитото имущество /налично, отчуждено по непротивопоставим начин и такова по отношение на което е приложима разпоредбата на чл.151 ЗПКОНПИ/ е на стойност над 150 000 лева може да се очаква и подобно несъответствие между имущество и нетен доход. Когато при изчисляването на нетния доход по правилото на §1, т.8 от ДР на ЗПКОНПИ се получи отрицателна величина, то това означава, че лицето въобще не е разполагало с парични средства с установен законен източник, с които да придобива каквото и да било имущество. По см. на §1, т.8 вр. т.2 нетният доход съставлява имуществено благо, с което се увеличава патримониума на лицето, след приспадане на разходите, извършени за придобиване на това благо и затова ако няма подобно увеличение, не би следвало да се залага като величина, която да се сумира със стойността на придобитото имущество /тъй като при формулата по §1, т.3 „нетен доход минус имущество“ при отрицателно число на нетния доход двете суми ще трябва да се сумират/.

С оглед на така изложеното и въз основа на ангажираните по делото доказателства, съдът приема следното:

1.Притежавано имущество в началото на проверявания период

В началото на периода Р. С. Х. е притежавал в собственост недвижим имот, находящ се в с.Ясеновец, ул.“Дунав“ № 13, съставляващ УПИ Х-581 в кв.60, ведно с построената в него паянтова жилищна сграда и навес, по силата на влязло в сила решение по чл.19, ал.3 ЗЗД, който имот е отчужден през 2007г. с договор за покупко-продажба по нот.акт № 199, том III, д.531/2007г.

Продажната цена, съобразно пазарната стойност към датата на отчуждаването е призната от Комисията законен доход, отразен в анализа.

Към 03.12.2005г. Р. Х. е бил собственик и на 1/30 ид.ч. от нива с площ от 35 дка, землището на с.Ясеновец, с които права се е разпоредил по безвъзмезден начин с договор за дарение, сключен с нот.акт № 190, том IV, д.575/2012г.

От доказателствения материал по делото не се установява към началната дата на проверявания период въззвиваемите да са имали парични средства по банкови сметки.

2.Придобито през периода и налично към 03.12.2015 г. имущество

2.1. С нотариален акт за продажба на недвижим имот № 175, том 2, рег. № 2687, дело № 299 от 2007 г. на 12.04.2007 г. Р. С. Х. е закупил от продавачите А. А. Х. и Д.Х. Х. поземлен имот, урегулиран с площ от 536 кв.

м., неурегулиран с площ от 499 кв. м., с неприложена улична регулация за 37 кв. м., за който по одобрения със Заповед № 201/2006г. план на с. Ясеновец, община Разград, област Разград е отреден имот I-643 в квартал 39, ведно с построената в него жилищна сграда със застроена площ от 67 кв.м., състояща се от един жилищен и избен етаж. Имотът е закупен за сумата от 3 500 лв., приета за действителна придобивна цена от Комисията, тъй като сделката е сключена между роднини.

Доказателства от страна на въззиваемите в подкрепа на твърдението им, че сделката е симулативна и прикрива договор за дарение, поради което и суми за придобиването на този имот не са плащани, не са ангажирани.

2.2. С договор № 143/18.04.2008г. за продажба на имот – общинска собственост въззиваемите Н. А. и Р. Х. са закупили от община Разград придаваема към собствения им неурегулиран поземлен имот I-643, с адрес ул. „Първи май“ № 9, по плана за с. Ясеновец, общинска земя от 37 кв. м. за сумата от 115 лева, която съставлява и действителната пазарна стойност на придобитото имущество.

2.3. В притежавания от въззиваемите имот, описан в т.2.1 към настоящия момент съществува новоизградена двуетажна жилищна сграда със застроена площ от 148.90 кв.м. Съгласно приетите по делото писмени доказателства строителството ѝ е започнало въз основа на разрешение за строеж № 227/17.11.2009г. и протокол за открИ.е на строителна линия от 15.04.2010г. Видно от констативен акт – образец 3 към чл.7, ал.3, т.3 Наредба № 3/2003г. за съставяне на актове и протоколи в строителството към 06.07.2010г. фундамента на сградата е бил изпълнен.

Между страните не е спорно, че последващи актове, изискуеми се по цитираната Наредба №3/2003г. не са издавани, в това число и за въвеждане на строежа в експлоатация.

В същото време, съгласно основното и допълнителното заключение на СТЕ, и обясненията на в.л. в с.з., сградата е завършена в степен, годна за обитаване, налице са и данни за това, че същата се ползва /измазана, направени тераси, макар и без парапети, с пердета на прозорците/. Отчитайки това, както и на база обичайния период, в който може да бъде реализирано подобно строителство, вещото лице дава заключение, че процесната сграда е била завършена към края на 2010г., изключвайки вероятността, това да е станало в близките 1-2 години. Съобразно това са и направените от експерта изчисления за стойността на извършените СМР за изграждането, които по средни пазарни цени за 2010г. са в общ размер на 129 548.67 лева.

Пазарната оценка на сградата към края на 2010г. според експертизата е 74 600 лева.

Констатациите и изводите на вещото лице относно момента на изграждане на процесната сграда не са опровергани от проведено насрещно доказване от въззиваемите. С оглед на това и предвид установения по категоричен начин начален момент на започване на строителството –

началото на 2010г., съдът приема, че същото е било реализирано в рамките на проверявания период. Поради това и следва да бъде включена в анализа като придобито през проверявания период от въззиваемите и налично имущество с неговата придобивна стойност - направените разходи за построяването на сградата /стойността на СМР/.

2.4. С нотариален акт за покупко-продажба № 75, том 3, рег. № 2837, дело № 353 от 2013г. по описа на нотариус Росица Кирилова, с рег. № 380 на НК, Р. С. Х. е закупил от Р.Х. А. 6/10 ид. ч. от поземлен имот, представляващ дворно място, находящо се в с. Ясеновец, община Разград, област Разград, на ул. „Трети март“ № 38, цялото с площ от 677 кв. м., съставляващо имот с пл. № 704, за който е отреден парцел V-704, от квартал 45 по плана на с. Ясеновец, заедно с 6/10 ид. ч. от построените в дворното място жилищна сграда със застроена площ от 60 кв. м., лятна кухня с баня със застроена площ от 10 кв. м. и второстепенна сграда със застроена площ от 110 кв. м. Съгласно нотариалния акт заплатената цена по договора е 4 000 лева, която е призната за действителна придобивна цена от Комисията предвид роднинската връзка между страните по договора.

2.5. С договори за покупко-продажба на МПС от 01.07.2011г. и от 22.01.2010г. Р. Х. е придобил съответно л.а. марка „Опел“, модел „Вектра“, рег. № РР 3303 АТ за сумата от 1 000 лева, при посочена от САТЕ пазарна стойност към датата на придобиването 7 134 лева и л. а. марка „Фолксваген“, модел „Поло“, рег. № РР 2930 АТ, рама № WVWZZZ6NZ6NZW4194277, двигател № АЕФ221630 за сумата от 500 лева, при пазарна стойност според САТЕ - 3 744 лева.

Вторият от посочените автомобили е отчужден след края на проверявания период /видно от договор за покупко-продажба от 30.03.2016г./, но доколкото е бил налично имущество към 03.12.2015г. придобивната му пазарна стойност следва да бъде включена в изчисленията относно стойността на притежаваното от въззиваемите имущество.

2.6. В края на проверявания период въззиваемите са имали налични 6.74 лева по банкова сметка в „Централна кооперативна банка“ АД IBAN № BG17 CECB 9790 1080 9089 01, с титуляр Р. С. Х. /видно от справка от банковата сметка на проверяваното лице и ССЕ/.

3. Придобито през периода и отчуждено по противопоставим на държавата имущество

3.1. През проверявания период въззиваемата Н. А. е придобила по възмезден начин л. а. марка „БМВ“, модел „320И“ с рег. № РР 0600 АМ, рама № WBACB11080FC60509, двигател с № 206S235390470 за сумата от 1 000 лева по договор от 15.06.2007г. Автомобилът е отчужден с договор за покупко-продажба от 11.05.2010г.

Пазарната му стойност към датата на отчуждаването съгласно САТЕ е 3 390 лева.

3.2. Въззиваемият Р. Х. е придобил на 10.06.2011г., по възмезден начин,

л. а. марка „Мерцедес“, модел „Е 290 ТД“, рег. № РР 2930 АТ, рама № WDB2100171D389039, който автомобил е отчужден на 23.04.2015г. за сумата от 300 лева, при посочена от вещото лице към тази дата пазарна стойност - 4 280 лева.

3.3. С договор за покупко-продажба от 28.05.2015г. Р. Х. е закупил л.а. марка „Форд“, модел „Мондео“, рег. № РР 6950 АТ, срещу който впоследствие по сключен договор за замяна от 07.07.2015г. е придобил л.а. марка „Пежо“, модел „407“, рег. № РР 6781 ВА, рама № VF36DRHRH21027536, двигател № FMBA3M53460. Придобитият по замяната л.а. „Пежо“ е отчужден с договор за покупко-продажба от 01.11.2015г. Пазарната стойност на това МПС към датата на отчуждаването по заключението на вещото лице е 5 800 лева.

Предвид така установеното съдът приема, че общата стойност на притежаваното в края на проверявания период от Н. А. и Р. Х. имущество, съответно имущество по отношение на което е приложим чл.151 ЗПКОНПИ, изчислена съобразно разпоредбата на чл.148 ЗПКОНПИ и при отчитане на настъпилите трансформации **е в размер на 161 518.41 лева**. Сумата е формирана като сбор от придобивните цени на описаните в т.2 недвижими имоти според нот.актове и договора за придобиване на процесните 37 кв.м. общинска земя, които цени са признати от Комисията за действителна цена на придобивната сделка /3 500 лв. + 4 000 лв. + 115 лв./, стойността на СМР вр. изграждането на двуетажната жилищна сграда в имот I – 643 /129 548.67 лв./, пазарната стойност към датата на придобиването на наличните към 03.12.2015г. МПС /7 134 лв. + 3 744 лв./, наличната сума по банкова сметка на Р. Х. в ЦКБ /6.74 лв./ и пазарната стойност на придобитите през проверявания период и отчуждени към 03.12.2015г. МПС /3 390 лв. + 4 280 лв. + 5 800 лв./, за които няма данни за трансформация в друго имущество.

По изложените по-горе мотиви в стойността на имуществото не са включени направените през проверявания период от въззиваемите и трети лица вноски по банкови сметки, както и непреобразуваната част от получените от Н. А. чрез системите за бързо разплащане суми, всичките неналични в края на проверявания период.

4. Обичайни и извънредни разходи

Съгласно заключението на вещото лице по СИЕ обичайните разходи за издръжка на семейството на въззиваемите съобразно данните на НСИ периода 03.12.2005г. – 03.12.2015г. са в общ размер на 103 104.75 лева, а извънредните разходи за платени данъци и такси – 1 887.23 лева.

Доказателства относно твърденията на въззиваемите, че по-голямата им дъщеря А. не е била член на домакинството от края на 2010г., преди навършването ѝ на пълнолетие, не са ангажирани.

С оглед на това, съдът приема, че направените от въззиваемите обичайни и извънредни разходи са в общ размер на **104 991.98 лева**.

5. Доходи, приходи и източници на финансиране

В настоящия спор признатите и безспорни доходи, приходи и източници на финансиране са в размер на 14 801 лева, посочени в заключението на СИЕ. В тази сума се включват получени доходи от Р. Х. вр. отглеждане на животни /1 026 лв./, получени обезщетения и социални помощи /1 375 лева/ и доход от продажбата на притежаван отпреди началото на проверявания период от Р. Х. недвижим имот /сумата от 12 400 лева, представляваща пазарната стойност на имота към датата на отчуждаването му/.

Спорен е въпроса дали получените от Н. А. от трети лица суми чрез системите за бързи преводи в общ размер 106 794.53 лева /изчислени и описани в т.14 от СИЕ/, по повод недекларирането на които е едно от повдигнатите ѝ обвинения, следва да бъдат отнесени към графата „доходи, приходи, източници на финансиране“.

Разпоредбата на §1, т.2 ДР на ЗПКОНПИ посочва какво се включва в понятието доходи, приходи и източници на финансиране, без изброяването да е изчерпателно /в т.см. Решение № 147/16.09.2019г. по гр.д. № 1998/2018г. на ВКС, IV г.о./. Основният критерий е изискването за законност на доходите, т.е. те да не са придобити от незаконен източник или от осъществяването на забранена от закона дейност. Без значение е начинът на получаване на паричните средства – в брой, превод по сметка в банка, системи за бързи разплащания и др. Меродавно за преценката дали даден доход/приход е законен е основанието за неговото получаване. Самото основание може да страда от порок, който да води до неговата нищожност, унищожаемост, относителна или висяща недействителност. В тези случаи обаче получаването на дохода няма да е лишено от основание с оглед целите на ЗПКОНПИ, стига порокът да не се дължи на забранени от закона действия на лицето или да е от такова естество, че всяко лице може да се позове на него.

В своята практика касационната инстанция приема, че не може да се презумира, че недекларираните доходи са поначало незаконни (но незаконен източник на средства е укритият данък), щом не се твърди и не се установява те да са придобити от забранена със закон дейност. И обратно, всички декларирани за нуждите на данъчното облагане доходи се предполага да са законни, освен ако не се установи друго /в т.см. Решение № 200/14.02.2019г. по гр.д. № 4143/2017г. на ВКС, III г.о.; Решение № 97/18.05.2018г. по гр.д. № 3224/2017г. на ВКС, IV г.о./.

В настоящия казус няма наведени твърдения от Комисията полученните от въззиваемата Н. А. от трети лица чрез системи за бързи разплащания и недекларирани от нея суми да са придобити от забранена от закона дейност. С оглед на това и независимо, че от ответната страна не са ангажирани доказателства, че основанието за получаването им е дарение, по делото липсват каквито и да било твърдения и доказателства, въз основа на които да се направи извод, че тези суми съставляват незаконен доход.

Ето защо същите следва да бъдат включени в изчисленията относно получените от въззиваемите през процесния период доходи по см. на §1, т.2

ДР на ЗПКОНПИ. В резултат на това общият размер на реализираните доходи, приходи и източници на финансиране по см. на §1, т.2 ДР на ЗПКОНПИ е сумата от **121 595.53 лева** /14 801 лв. + 106 794.53 лв./.

6. Нетен доход

Нетният доход, изчислен по правилото на §1, т.8 ДР на ЗПКОНПИ е в размер на сумата от **16 603.55 лева** /приходи **121 595.53 лева** минус разходи **104 991.98 лева**/.

При така установените стойности на придобито през проверявания период от въззиваемите имущество и нетния им доход следва, че несъответствието между имущество и доходи е в размер на 144 414.86 лева /16 603.55 лв. – 161 518.41 лв./. Това несъответствие е под прага на изискуемия се по см. на чл.107, ал.2 ЗПКОНПИ вр. §1, т.3 от с.з. минимум, поради което и не е налице необходимата предпоставка за възникване на правото на държавата за отнемане на незаконно придобито имущество.

Следователно предявените искиове от КПКОНПИ за отнемане на имущество от Н. А. А. и Р. С. Х. са неоснователни и същите следва да бъдат отхвърлени.

Поради съвпадането на изводите на настоящата инстанция относно крайния изход от спора с тези на първостепенния съд обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Разноски за настоящата инстанция от въззиваемите не са претендирани.

На основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ Комисията следва да заплати следващата се държавна такса за въззивното производство, която съобразно цената на исковите /207 530.63 лева/ е в размер на 4 150.61 лева.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260006/25.03.2022г., поправено с решение по чл.247 ГПК № 260012/12.07.2022г. на ОС – Разград, постановени по гр.д. № 68/2018г.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество **ДА ЗАПЛАТИ** на Държавата, в полза бюджета на съдебната власт, по сметка на съда сумата от 4 150.61 лева /четири хиляди сто и петдесет лева и шестдесет и една стотинки/, представляваща дължима държавна такса върху цената на исковите за въззивното производство, на основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 ГПК, с касационна жалба пред Върховния касационен съд, в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____